

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมในประเทศไทย โดยเปรียบเทียบระหว่างเพศในเรื่อง อายุ อาชีพ สภาพสมรส การศึกษา วิธีการสาเหตุ จำนวนครั้งที่พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม และกลไกทางจิตที่ผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมใช้เมื่อเกิดปัญหา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมในประเทศไทย ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นคนที่เข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ๓ แห่ง คือ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลศรีธัญญา จำนวน ๔๑ คน ชาย ๒๑ คน หญิง ๒๐ คน และเป็นคนที่ประวัติพยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสัมภาษณ์เพื่อหาการใช้กลไกทางจิต จำนวน ๓๑ ข้อ
๒. แบบสำรวจข้อมูลทั่ว ๆ ไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เปรียบเทียบลักษณะทั่วไปของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศ ในเรื่องอายุ การศึกษา อาชีพ สภาพสมรส วิธีการ สาเหตุ จำนวนครั้ง
๒. เปรียบเทียบการใช้กลไกทางจิตระหว่างเพศ

ผลการวิจัย

๑. เปรียบเทียบลักษณะทั่วไปของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศ

๑.๑ เปรียบเทียบอายุของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศพบว่ามีความแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างหญิงมีอัตราผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมสูงสุดในช่วงอายุ ๑๖ - ๒๐ ปี และในช่วงอายุที่สูงกว่า ๕๐ ปีขึ้นไปไม่พบว่ามีผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม ในกลุ่มตัวอย่างชายมีอัตราผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมสูงสุดในช่วงอายุ ๒๑ - ๒๕ ปี และอายุสูงสุดของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมอยู่ในช่วง ๒๐ - ๒๕ ปี

๑.๒ เปรียบเทียบการศึกษาของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาย ผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม มีอัตราสูงสุดอยู่ในระดับการศึกษาปีที่ ๕ - ๗ ในกลุ่มตัวอย่างหญิง ผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม มีอัตราสูงสุดอยู่ในระดับการศึกษาที่สูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑.๓ เปรียบเทียบอาชีพของผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมระหว่างเพศพบว่า ในการแบ่งประเภทอาชีพ ในกลุ่มตัวอย่างชายผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมมาจากอาชีพรับจ้างมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างหญิงเป็นนักเรียนมากที่สุด

๑.๔ สภาพสมรส เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน โดยส่วนรวมผู้พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมเป็นโสดมากที่สุด

๑.๕ การเปรียบเทียบวิธีการกระทำผิดวินัยาตกรรมพบว่า มีความแตกต่างระหว่างเพศ กลุ่มตัวอย่างชายใช้ของมีคมมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างหญิงเลือกใช้ยานอนหลับ ยาระงับปวด และผู้ชายใช้วิธีการที่รุนแรงกว่าผู้หญิง

๑.๖ สาเหตุที่นำไปสู่การกระทำผิดวินัยาตกรรม มีความแตกต่างระหว่างเพศ ในกลุ่มตัวอย่างชายสาเหตุที่สำคัญคือ ไรศจิด ในกลุ่มตัวอย่างหญิงสาเหตุที่สำคัญคือถูกพ่อแม่, เจ้านายดูว่า

๑.๗ จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างพยายามกระทำผิดวินัยาตกรรม มีความแตกต่างระหว่างเพศ คือกลุ่มตัวอย่างชาย พยายามกระทำผิดวินัยาตกรรมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง แต่มีอัตราผู้พยายามกระทำผิดมากกว่า

๒. เปรียบเทียบการใช้กลไกทางจิตระหว่างเพศ

๒.๑ การใช้กลไกทางจิตแต่ละชนิดในกลุ่มตัวอย่างชาย กลุ่มตัวอย่างหญิง และในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ความแปรปรวนของคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒.๒ ความถี่ในการใช้กลไกทางจิตแต่ละชนิด เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างเพศ
พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ข้อเสนอแนะ

- ๑. ควรจะได้ศึกษาเรื่องนี้ต่อไป เนื่องจากว่าการใช้กลไกทางจิตยังไม่ถึงงานวิจัยที่
กว้างขวาง การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกันจะทำให้ได้ผล เป็นที่เชื่อถือได้
- ๒. ควรจะได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างระหว่างผู้พยายามกระทำอัตวินิบาต-
กรรม ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสามัญ และโรงพยาบาลโรคจิต
- ๓. ควรจะได้ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างระหว่างผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม
และผู้กระทำอัตวินิบาตกรรมสำเร็จ
- ๔. ควรจะได้ศึกษาถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม
- ๕. ควรจะได้ศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม